

R O M Ȃ N I A
C Ț R Ț E A D E A P E L C
S E C Ț I A C O M E R C I A L A , D E C O N T E N C I O S
A D M I N I S T R A T I V Ș I F I S C A L
D o s a r n r. / 2 0 1 0

S E N T I N Ț A C I V I L Ț A N R . 4 2 8 / 2 0 1 0
Ș e d i n Ț a p u b l i c ă d i n d a t a d e 1 2 n o i e m b r i e 2 0 1 0

I n s t a n Ț a c o n s t i t u i Ț a d i n :
P R E Ș E D I N T E :
G R E F I E R :

S-a luat în examinare, pentru pronunțare, acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC SRL, în contradictoriu cu pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE M având ca obiect contestație act administrativ fiscal anulare - Decizia nr. 2009 emisă de către ANAF - DGFP - rambursare TVA.

Mersul dezbaterilor, susținerile și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 29 octombrie 2010, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

C U R T E A

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată în data de 29 iulie 2010 reclamanta SC SRL, în contradictoriu cu pârâtele Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală a Finanțelor Publice B a solicitat instanței pronunțarea unei hotărâri prin care să se dispună anularea Deciziei nr. din 22-09-2009 precum și desființarea Deciziei nr. din 26-01-2010 cu consecința obligării pârâtei la emiterea unei decizii de aprobare a rambursării sumei reprezentând TVA, solicitat spre a fi rambursat de către reclamantă, sub sancțiunea daunelor cominatorii în cuantum de lei pentru fiecare zi de întârziere, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii reclamata arată că a încheiat cu terțul C un contract de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. din 28.09.2007 de către BNP Asociați C ȘI S având ca obiect cumpărarea de către reclamantă a imobilul situat în B, str. C nr.

Susține reclamanta că în raport de clauza inserată în contract referitoare la plata prețului imobilului condiționat de obținerea PUZ pentru amenajarea unui parc rezidențial pe imobilul supus contractării, doar în urma realizării acestei condiții contractul se va fi socotit încheiat, iar transferul drepturilor pe deplin realizate.

Referitor la taxa pe valoare adăugată, refuzată la rambursare, reclamanta arată că Titlul VI din Codul fiscal referitor la TVA transpune Directiva 2006 /112/CE a Consiliului Europei din 28.11.2006, iar elementul de identitate dintre cele două reglementări îl constituie faptul că atât la nivelul anului 2007 cât și la nivelul anului 2008 există reglementată taxarea tranzacțiilor având ca obiect bunuri imobile, cu obligativitatea menționării acestui aspect în actele financiar-contabile, cu deosebirea că în regimul fiscal al anului 2007 părțile nu erau obligate la plata, respectiv colectarea TVA aferent tranzacției, operând taxarea inversă.

Elementul care determină aplicabilitatea unuia sau altuia dintre cele două regimuri fiscale în tranzacții care se desfășoară în timp sub imperiul ambelor regimuri este, se arată, faptul generator și respectiv exigibilitatea TVA.

Susține reclamanta, referitor la faptul generator, că dreptul de proprietate în cauză s-a transmis sub condiție rezolutorie astfel încât are o existență nesigură în patrimoniul dobânditorului.

Se mai arată că vânzătorul a înscris în Cartea Funciară a imobilului o veritabilă interdicție de grevare și înstrăinare, până la achitarea integrală a prețului.

Odată cu radierea acestei interdicții, în data de 20.03.2008 arată reclamanta, a avut loc dobândirea dreptului de proprietate în integralitatea lui, dată care marchează nașterea faptului generator și exigibilitatea TVA, în sensul reglementat de Codul fiscal și directiva menționată.

În drept au fost invocate dispozițiile Legii 554/2004 și Directivei 2006/112/CE, Titlul VI al Codului fiscal și art. 1004 C.pr.civ.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice M... a depus întâmpinare (f. 59) prin care a solicitat respingerea acțiunii introductive.

Din actele și lucrările dosarului Curtea reține următoarele :

Reclamanta a încheiat cu terțul C... un contract de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. ... din 28.09.2007 de către BNP Asociați C... ȘI S..., privind imobilul din B..., str. C... nr. ...

Părțile au stabilit că la data încheierii contractului, imobilul trece în patrimoniul cumpărătorului.

Nu rezultă din conținutul contractului, (f.111-112) că părțile ar fi determinat un alt moment viitor de transfer al dreptului de proprietate.

Părțile au stabilit obligația de plată a prețului în două tranșe, prima le 01.10.2007 iar cea de a doua la data de 01.03.2008 sau alternativ, în termen de ... zile de la obținerea de către reclamantă a PUZ pentru imobilul cumpărat.

Părțile au stabilit un motiv suplimentar de rezoluțiune a contractului, respectiv neobținerea PUZ pentru imobilul cumpărat.

Ulterior, părțile au încheiat două acte adiționale, autentificate sub nr. ... din 19.03.2008 și nr. ... din 31.03.2008, prin care s-a prelungit termenul la care reclamanta trebuia să facă plata celei de a doua tranșe a prețului (f. 114-117).

La dosar au fost depuse facturi ce atestă plata prețului (f. 118-120).

Din conținutul facturilor depuse, Curtea reține că până la data de 21.03.2008 reclamanta a achitat integral prețul datorat.

De asemenea se reține faptul că la începutul anului 2008 reclamanta a obținut și PUZ pentru imobilul cumpărat.

Ulterior încheierii contractului de vânzare-cumpărare , reclamanta și-a întabulat dreptul de proprietate în Cartea Funciară, conform încheierii din 17.10.2007 (f.123).

Prin raportul de inspecție fiscală încheiat de organul fiscal în data de 22.09.2009 s-a reținut, în urma analizei documentelor prezentate de reclamantă, că tranzacția trebuia facturată până la sfârșitul lunii noiembrie 2007 deoarece, conform art. 155 al.1 Cod fiscal, persoana impozabilă, care efectuează o livrare de bunuri, trebuia să emită o factură către beneficiar până în cea de a cincisprezecea zi lucrătoare a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator.

A reținut organul fiscal, în actul fiscal menționat, că faptul generator al taxei intervine la data la care sunt îndeplinite formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător.

Această operațiune este supusă măsurilor de simplificare conform art.160 al.2 lit.b Cod fiscal, iar furnizorul era obligat la înscrierea pe factura de vânzare nr. ... din 08.04.2008 a mențiunii „taxarea inversă”.

Contestația formulată de către reclamantă împotriva actului fiscal a fost respinsă prin Decizia nr. ... din 26.01.2010 (f.17).

Împotriva acestui act administrativ fiscal, reclamanta a formulat prezenta contestație.

În raport de actele depuse și apărările formulate, Curtea reține că reclamanta pune în discuție momentul de la care se poate vorbi de existența unui fapt generator a obligației de plată a TVA.

Instanța nu reține apărarea reclamantei referitoare la nașterea ulterioară a faptului generator în raport de data încheierii contractului din următoarele considerente:

Contractul de vânzare-cumpărare sub condiție rezolutorie reprezintă o varietate a contractului de vânzare-cumpărare.

Condiția rezolutorie subînțeleasă în toate contractele sinalagmatice, așa cum este și cel de vânzare-cumpărare, nu împiedică transferul dreptului de proprietate din patrimoniul vânzătorului în cel al cumpărătorului.

Pentru a opera condiția rezolutorie specială, este chiar necesar să aibă loc transferul dreptului de proprietate, deoarece, în caz contrar, dacă nu a operat transferul, nu se poate discuta despre rezoluțiunea contractului.

Din cuprinsul contractului încheiat de părți rezultă cu certitudine că părțile au înțeles ca transferul dreptului de proprietate să aibă loc chiar la data autentificării actului .

Mai mult decât atât, Curtea a constatat că, deși a avut loc transferul dreptului de proprietate, părțile au prevăzut ca plata prețului, un element esențial al contractului de vânzare-cumpărare, să se realizeze la două termene ulterioare încheierii contractului și deci transferul dreptului de proprietate către reclamantă.

Înscrierea condiției rezolutorii și particularizarea ei prin referire la obținerea PUZ, nu reprezintă altceva decât o adăugare, prin voința părților, la condițiile generale de rezoluțiune a unui contract de vânzare-cumpărare.

În mod corect deci, organul fiscal a reținut că a avut loc transferul dreptului de proprietate la data autentificării contractului, cu consecințele enunțate în privința obligației vânzătorului de a înscrie pe factura de vânzare nr. [REDACTED] din 08.04.2008 a mențiunii „taxarea inversă”.

Sunt incidente astfel dispozițiile art. 160 al.5 Cod fiscal, precum și dispozițiile de la pct.82 al.10 referitor la Titlul VI din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG 44/2004.

Corect s-a reținut astfel că reclamanta, în calitate de beneficiar al tranzacției, nu și-a respectat obligația de aplicare a taxării inverse și de a nu face plata către vânzătorul [REDACTED] L [REDACTED].

La punctul III din motivarea cererii, reclamanta invocă efectul direct al dispozițiilor art. 62 și 63 din Directiva 2006/112/CE, privind sistemul comun al taxei pe valoare adăugată. Armonizarea legislativă în diferite domenii ale dreptului comunitar depinde în mare măsură implementarea directivelor elaborate de instituțiile comunitare. Astfel, ulterior publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene este necesară transpunerea directivei în ordinea juridică internă, prin adaptarea legislației sau a altor măsuri de către autoritățile naționale (art. 2 din Tratat).

CEJ a apelat la efectul direct al prevederilor directivei doar pentru a contracara tendința statelor membre ale UE de a uita de implementarea directivelor la timp și în mod corect.

În privința Directivei 2006/112/CE, statul român și-a îndeplinit cu promptitudine obligația de implementare, conținutul directivei devenind parte a codului fiscal ca urmare a adoptării a OUG nr. 106/2007.

Implementarea efectivă a dispozițiilor Directivei împiedică orice discuție asupra principiului efectului direct.

Conținutul actului comunitar a fost integrat în dreptul național, devenind o parte a acestuia.

Nu se impune deci analiza prezentei cauze din perspectiva dispozițiilor art. 62 și 63 din Directiva 2006/112/CE atât timp cât conținutul acestor articole se regăsește în conținutul Codului fiscal.

Analiza acțiunii introductive din perspectiva Titlului VI din Codul fiscal este suficientă, articolele Directivei 2006/112/CE fiind preluate integral.

În consecință, față de cele menționate anterior, se va respinge cererea formulată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea formulată de către reclamanta SC [REDACTED] SRL cu sediul în [REDACTED] str. [REDACTED] nr. [REDACTED] județul [REDACTED], în contradictoriu cu pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE [REDACTED], având ca obiect contestație act administrativ fiscal anulare - Decizia nr. [REDACTED] /2009 emisă de către ANAF - DGFP [REDACTED] - rambursare TVA.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 12.11.2010.

PREȘEDINTE

[REDACTED]

GREFIER

[REDACTED]